

"ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ನೀವು ಆತ್ಮಿಕ ಸಮಾಜ ಸೇವಕರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ನೀವು ಭಾರತವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ದುಃಖಧಾಮವನ್ನು ಸುಖಧಾಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ"

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಸಂಗಮದಲ್ಲಿ ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ?

ಉತ್ತರ: ಈಗ ನೀವು ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯಾತ್ಮರ ಮನೋಕಾಮನೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ಮನುಷ್ಯರ ಕಾಮನೆಯಾಗಿದೆ - ಮುಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ನೀವು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಶಾಂತಿಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಿ. ಶಾಂತಿಯು ಕಾಡಿನಲ್ಲೇನೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತ್ಮದ ಸ್ವಧರ್ಮವು ಶಾಂತಿಯಾಗಿದೆ. ಶರೀರದಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದರೆ, ಸುಖ-ಶಾಂತಿಯ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಗೀತೆ: ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿಕೋ ಪ್ರಾಣಿ.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಅಗಲಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಯನ್ನು ಅರಿತರು ಮತ್ತು ತಂದೆಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬಂದರು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಪ್ರಭು ನಿನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆಶ್ರಯವು ಆಗ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಯಾವಾಗ ತಂದೆಯು ಬರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತರು ಭಗವಂತನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಇರುವವರೆಲ್ಲರೂ ದುಃಖಿಗಳೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತವು ದುಃಖಧಾಮವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬರಿನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ದುಃಖವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ - ಇದು ನಿಮ್ಮ ಹಂಸ ಮಂಡಳಿ ಆಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪಾವನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರೂ ಸಹ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಪಾವನ ಭಾರತವನ್ನೇ ಸುಖಧಾಮವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತಾವುದೇ ಖಂಡವನ್ನೂ ಸುಖಧಾಮವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾರತವೇ ಸುಖಧಾಮ ಮತ್ತು ಭಾರತವೇ ದುಃಖಧಾಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತವಾಸಿಗಳು ಬಹಳ ದುಃಖಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಸಹ ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಪಾವನರಿದ್ದಾರೆ, ಮನೆ ಮಠವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸ್ವಯಂ ತಾವೇ ಗಾಯನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ - ಪತಿತ-ಪಾವನ ಸೀತಾರಾಮ..... ಈಗ ನೀವು ಆ ಪತಿತ-ಪಾವನ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಯಾರೊಬ್ಬರೇ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರೇ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಪಾವನಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರು, ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಪಾವನಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಿರುವುದೇ ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚ. ಯಾರೂ ಸಹ ಪಾವನರಿಲ್ಲ. ಹೇ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ - ಈಶ್ವರ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವೋಹಂ, ತತ್ತ್ವಂ. ಎಲ್ಲರೂ ಪಾಪ! ತಂದೆಯನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಗೆ ಮನುಷ್ಯರು ಸಾರಾಯಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಭಲೆ ಅವರು ದಿವಾಳಿಯಾಗಿರಬಹುದು ಆದರೂ ಸಹ ಸಾರಾಯಿಯಿಂದ ನಶೆಯೇರಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ - ಈ ವಿಕಾರಿಗಳೇ ಪತಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೂ ಸಹ ಪಾವನರಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮನೆ ಮಠ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ನಿವೃತ್ತಿ ಮಾರ್ಗ ಆಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಂತು ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಅರ್ಧಕಲ್ಪದಿಂದ ದುಃಖಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಬಂದು ಆಶ್ರಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ದುಃಖಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಯೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಐದು ವಿಕಾರಗಳ ಮಹಾರೋಗಿ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ರಾವಣನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಸುರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದುಃಖಧಾಮವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಪುನಃ ತಂದೆಯು ಬಂದು ಸುಖಧಾಮದ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ನೀವು ಆತ್ಮಿಕ ಸಮಾಜ ಸೇವಕರು ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮಿಂದ ತಂದೆಯು ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ನೀವು ಈ ಭಾರತವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರಿ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಯೋಗದ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾಗಿದೆ. ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು 7 ದಿನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆ, ಕಮಾಲ್ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಿರಾಗುವುದು ಕಷ್ಟ. ಏಕೆಂದರೆ ಮನೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಮನಸ್ಸು ಓಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. 7 ದಿನಗಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧತೆಯಿದೆ, ಗೀತಾ-ಭಾಗವತ, ಗ್ರಂಥ ಪಠಣವೂ ಸಹ 7 ದಿನಗಳಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ-ಪದ್ಧತಿಗಳು ಈ ಸಂಗಮಯುಗದ್ದೇ ಆಗಿದೆ. 7 ದಿನಗಳು ಭಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರದೂ ನೆನಪು ಬರಬಾರದು. ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಗವನ್ನಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. 7 ದಿನಗಳು ಈ ಏಕರಸ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು - ಇದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ನೆನಪಾರ್ಥವೂ ಸಹ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ನೀವೀಗ ವೃಕ್ಷದ ಬುಡದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ರಾಜಯೋಗದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಜಗದಂಬಾರವರೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ನೀವು ಮಕ್ಕಳೂ ಇದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯಾತ್ಮರ ಸರ್ವ ಮನೋಕಾಮನೆಗಳನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವವರು ಅಥವಾ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿ-ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವವರು. ನೀವು ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರಪಂಚದವರೇನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮುಕ್ತಿ-ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯೆಂದು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ? ಯಾರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ಪತಿತ

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಯಾರು ಮಾಡಬಹುದು? ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಶಾಂತಿ ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮದ ಸ್ವಧರ್ಮವೇ ಶಾಂತಿ ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರು ಹೊರಗೆ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದೂ ಸಹ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ - ಆತ್ಮದ ಸ್ವಧರ್ಮವೇ ಶಾಂತಿ ಆಗಿದೆ. (ರಾಣಿಯ ಹಾರದ ಉದಾಹರಣೆ) ಈ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿವೆ, ಭಲೆ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿರಿ ಅಥವಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇರಿ. ನಾವು ಆತ್ಮವು ಈ ಶರೀರದಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಭಿನ್ನ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಹೇಗೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ನಿದ್ರೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಷ್ಟೆ ನೀವು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಆತ್ಮವು ಹೇಳುತ್ತದೆ - ನಾನು ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು - ತಮ್ಮನ್ನು ಶರೀರದಿಂದ ಭಿನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಡಿ. ಈ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದೆ. ಈ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನೂ ತಂದೆಯೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕುಳಿತು ಬಿಡಿ, ಮತ್ತೇನೂ ಮಾತನಾಡಬೇಡಿ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದು ಕುಳಿತಿರುತ್ತೀರಿ? ಇದನ್ನಂತು ನೀವು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ - ಕರ್ಮವಿಲ್ಲದೆ ಯಾರೂ ಸಹ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಿನ್ನರಂತು ಆದಿರಿ ಆದರೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಲಾಭವೂ ಆಗಬೇಕು. ಕೇವಲ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಲಾಭವೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭಿನ್ನವಾಗಿರಿ, ನಂತರ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಲಾಭವಾಗುವುದು, ಶಕ್ತಿ ಸಿಗುವುದು. ತಂದೆಯು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಇದು ಜ್ಞಾನ ಇಂದ್ರಸಭೆ ಆಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ರತ್ನಗಳು ಕುಳಿದಿದ್ದೀರಿ. ಕಲ್ಲು ಬುದ್ಧಿಯವರೇನಾದರೂ ಕುಳಿದಿದ್ದರೆ ವಾಯುಮಂಡಲವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಶಿವತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಮಿತ್ರ ಸಂಬಂಧಿಗಳೇ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನೀವಂತು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನೇ ನಿರಂತರ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದೇನೂ ಸಾಧಾರಣ ಸತ್ಸಂಗವಲ್ಲ, ಇದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯವಾಗಿದೆ. ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರೇನಾದರೂ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೆ, ಅವರಿಗೇನೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನಂತು ಒಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಬರುತ್ತೇವೆ, ಲೆಕ್ಚರ್ ಕೇಳಬಹುದೇ? ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರಿಂದೇನೂ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯವು ಮಲೇಚ್ಛರಿಂದ ಸ್ವಚ್ಛ ದೇವತೆಗಳಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಂತಹವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯನ್ನಂತು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಗುಪ್ತವಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ - ನಾವು ತಂದೆಯಿಂದ ಸದಾಕಾಲದ ಸುಖದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು, ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವಯಂ ತಂದೆಯೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಎಲ್ಲಾ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಾರವನ್ನು ಇವರ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿಷ್ಣುವಿನ ನಾಭಿ ಕಮಲದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ ಹೊರ ಬಂದರು ಎಂದು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ - ವಿಷ್ಣುವಿನ ನಾಭಿ-ಕಮಲದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮ, ಬ್ರಹ್ಮನ ನಾಭಿ-ಕಮಲದಿಂದ ವಿಷ್ಣು ಬಂದರು. ಬ್ರಹ್ಮ-ಸರಸ್ವತಿಯಿಬ್ಬರೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರು ಹೇಗಾಗುತ್ತಾರೆ, ನಂತರ 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿ, ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಸರಸ್ವತಿ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಇದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಗಾಂಧಿಯವರ ನಾಭಿ-ಕಮಲದಿಂದ ನೆಹರುರವರನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಇಲ್ಲಂತು ಕ್ಷೀರ ಸಾಗರವೇ ಇಲ್ಲ. ಇದಿರುವುದೇ ವಿಷದ ಸಾಗರ. ಕ್ಷೀರ ಸಾಗರವನ್ನು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ - ಅರ್ಧಕಲ್ಪದಿಂದ ಮಾಯೆಯು ದುಃಖಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ಭಾರತದಷ್ಟು ದುಃಖಿ ಮತ್ತಾವುದೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಭಾರತದಷ್ಟು ಸುಖಿಯೂ ಮತ್ತಾವುದೂ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮವಂತು ಪ್ರಾಯಃಲೋಪ ಆಗಲೇಬೇಕು. ಆಗಲೇ ನಾನು ಬಂದು, ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವೆನು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಈಗ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಬಂದು ತಂದೆಯಿಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಗೊತ್ತಿದೆ - ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತವನ್ನು ಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಧೆ-ಕೃಷ್ಣ, ಅವರೇ ಮತ್ತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣನಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈಗಂತು ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಭಿನ್ನ ನಾಮ-ರೂಪದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣನು ಓಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಶ್ಯಾಮರೂಪವು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದೆ. ತಂದೆಯು ಇವರನ್ನು (ಬ್ರಹ್ಮ) ಪಾರು ಮಾಡಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ - ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಮಂಕರಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪಾರು ಮಾಡಿದರು. ಈಗ ಶಿವತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಣ್ಣುಗಳ ರೆಪ್ಪೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯವರು ಇಡೀ ವಂಶಾವಳಿಗೆ ಓದಿಸಿ, ಕಂಸ ಪುರಿಯಿಂದ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕೃಷ್ಣ ಪುರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬರ ಮಾತಂತು ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ. ರಾವಣ ಪುರಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಹೊರ ತೆಗೆದು, ನಯನಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಖಧಾಮಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನೀವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದವರೆಗೆ ತಲುಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಂತರ ಈ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದ ವಿನಾಶ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧದ ಮಾತೂ ಸಹ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಂತು ಏನೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಾದಾರವರೂ ಸಹ ಬಹಳ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಬಾಬಾರವರು ಹೇಳುವರು - ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ. ನಾನು ಎಲ್ಲರ ಸದ್ಗುರು ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಕಂಸ ಪುರಿಯೆಂದು ಕಲಿಯುಗವನ್ನು, ಕೃಷ್ಣ ಪುರಿಯೆಂದು ಸತ್ಯಯುಗಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಾವಣ ಪುರಿಯಿಂದ ರಾಮ ಪುರಿ ಅಥವಾ ಕೃಷ್ಣ ಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಸುಖಧಾಮ ಕೃಷ್ಣ ಪುರಿಗೆ ನಡೆಯುವಿರೇ? ಗಾಯನವಿದೆಯಲ್ಲವೆ - ಭಜೋ ರಾಧೆ-ಗೋವಿಂದ..... ಇದು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವಾಯಿತು. ಈಗ ನೀವು ರಾಧೆ-ಗೋವಿಂದ ಮತ್ತೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಎರಡೂ

ಕಿರೀಟಗಳೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ - ಅದು ಪ್ರಕಾಶತೆಯ ಕಿರೀಟವೂ ಇಲ್ಲ, ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ಕಿರೀಟವೂ ಇಲ್ಲ. ಪವಿತ್ರರಿಗೇ ಪ್ರಕಾಶತೆಯ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಂತು ಸದಾ ಪವಿತ್ರರೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರೆಂದಿಗೂ ಸಹ ಸನ್ಯಾಸತ್ವವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಜನ್ಮ ಪಡೆದು ಮತ್ತೆ ಪವಿತ್ರರಾಗಲು ಮನೆ ಮಠವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ 21 ಜನ್ಮಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ಒಂದು ಬಾರಿ ಸನ್ಯಾಸತ್ವವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರೇನು 21 ಜನ್ಮಗಳು ಪವಿತ್ರರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮೊದಲು ವಿಕಾರಿಗಳ ಬಳಿ ಜನ್ಮ ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಪತಿತರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ, ನಂತರ ಪವಿತ್ರರಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮನೆ ಮಠ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ರಚೋಗುಣಿ ಸನ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಜ್ಞಾನ ಸಾಗರನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಜ್ಞಾನಸಾಗರ, ದಯಾಸಾಗರ..... ನನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವಿದೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನ, ಮೂಲವತನ, ಸ್ಥೂಲವತನ ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಯ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಇದರಿಂದ ನೀವು ಫುಲ್ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ (ಸಂಪೂರ್ಣರಾಗುತ್ತೀರಿ). ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಿರುವುದೇ ಸಂಪೂರ್ಣರು. ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಯ ಮಡಿಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಗೊತ್ತಿದೆ - ನಾವು ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆದು, ಮತ್ತೆ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಸೋಲು-ಗೆಲುವಿನ ಆಟವಾಗಿದೆ. ಮಾಯೆಯಿಂದ ಸೋಲೇ ಸೋಲಾಗಿದೆ, ಮಾಯೆಯಿಂದ ಗೆಲ್ಲುವುದೇ ಗೆಲುವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಂತ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಯೋಗವನ್ನಿಟ್ಟು, ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಯೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಜಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ. ತಿಳಿಯುತ್ತೀರಿ - ನಮ್ಮ 84 ಜನ್ಮಗಳ ಡ್ರಾಮಾವೀಗ ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು. ನಾವು ಮತ್ತೆ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರನ್ನು ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ವಿಷದ ಸಾಗರವಿದೆ. ರಾಧೆ-ಕೃಷ್ಣರಂತು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು. ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ತೂಗುತ್ತಾರೆ. ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ - ಅವನು ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜಕುಮಾರನಿದ್ದಾನೆ. ಕೃಷ್ಣನನ್ನು 16 ಕಲೆಯವನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಮನನ್ನು 14 ಕಲೆಯಿರುವವನು. ಅದೇ ಕೃಷ್ಣನು ಮತ್ತೆ 16 ಕಲೆಯಿಂದ 14 ಕಲೆಯವನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಪುನರ್ಜನ್ಮವಂತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಬಾಬಾರವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ - ಎಲ್ಲರೂ ಸಂಪೂರ್ಣ 84 ಜನ್ಮಗಳಂತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅನ್ಯ ಧರ್ಮದವರು 84 ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಇದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ತಂದೆಯ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗಬೇಕು. ಅವರು ಸ್ವರ್ಗದ ರಚಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ತಂದೆಯು ಪರಮಧಾಮದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ, ನಾವೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತೇವೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ನೆನಪಿನಿಂದ ಶಾಂತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರಂತು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಪರಮಾತ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನಿಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಇದರಲ್ಲಿ ತಬ್ಬಿಬಾಬಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗಂತು ಎಲ್ಲಾ ತಿಳುವಳಿಕೆಯು ಸಿಕ್ಕಿದೆ.

ತಂದೆಯು ಬರುವುದೇ ದುಃಖಧಾಮ ಮತ್ತು ಸುಖಧಾಮದ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿದೆ. ಕಲಿಯುಗದ ಅಂತ್ಯವು ದುಃಖಧಾಮವಾಗಿದೆ, ಸತ್ಯಯುಗ ಆದಿ ಸುಖಧಾಮವಾಗಿದೆ. ದುಃಖಧಾಮವನ್ನು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿ ಸುಖಧಾಮದಲ್ಲಂತು ತಂದೆಯೇ ಕೂರಿಸುತ್ತಾರೆ - ಇದಿಷ್ಟೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಈ ವಿದ್ಯೆಯು ಪವಿತ್ರತೆಯಲ್ಲಿದೆ ಯಾರೂ ಸಹ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಪತಿತರನ್ನು ಕೂರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಿಳಿಸಬೇಕು - ನೀವು ಅರ್ಧ ಕಲ್ಪದ ಮಹಾರೋಗಿಯಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಮಾಯೆಯು ಮಹಾರೋಗಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲು ಭಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ. ಶಿವನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೀರೆಂದರೆ ತಿಳಿದು ಬಿಡುತ್ತೀರಿ - ಈ ಬಾಬಾರವರು ಗತಿ-ಸದ್ಗತಿದಾತಾ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ ತೀರ್ಥ ಸ್ನಾನವೂ ಸಹ ಭಾರತವೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವತಂದೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಮಾಯಾ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವತಂದೆಯೇ ಬಂದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ದುಃಖದಿಂದ ಬಿಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬಾಕಿ ನೀರಿನ ಗಂಗೆಯಂತು ಪತಿತ-ಪಾವನಿಯೇ ಅಲ್ಲ. ಅದಂತು ಬೆಟ್ಟಗಳಿಂದ ಹೊರ ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಪತಿತ-ಪಾವನಿ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ! ಇದಕ್ಕೆ ಅಂಧಶ್ರದ್ಧೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯರಂತು ಏನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಗಾಯನವಿದೆ - ಮನುಷ್ಯನಂತಹ ದುರ್ಲಬ ಜನ್ಮವೇ ಇಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ಆ ದುರ್ಲಬ ಜನ್ಮವು ಯಾವಾಗ ತಂದೆಯು ಬರುತ್ತಾರೆ, ಆಗಲೇ ಆಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಈಗಿರುವ ಜನ್ಮವಾಗಿದೆ, ಈ ನಿಮ್ಮ ಜನ್ಮವು ಅಮೂಲ್ಯ ಜನ್ಮವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಪವಿತ್ರರಾಗಿ ಭಾರತವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿವಶಕ್ತಿ ಭಾರತ ಮಾತೆಯ ಗಾಯನವಿದೆ. ನೀವು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ - ಬಾಬಾರವರು ಪವಿತ್ರತೆಯ ಸಹಯೋಗದಿಂದ ಭಾರತವೇನು, ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಪವಿತ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರ್ಯಾರು ಪವಿತ್ರತೆಯ ಬೆರಳನ್ನು(ಸಹಯೋಗ) ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಮನ್ಮನಾಭವ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರೇ ಸಹಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ನೀವು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ. ಈ ದಾದಾರವರೂ ಸಹ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವರು ಬಹಳ ಗುರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಓದಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಾಬಾರವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಿರಿ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಗತಿ-ಸದ್ಗತಿದಾತಾ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಮನುಷ್ಯರಂತು ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನೀವು ಶಿವತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ, ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಮೂಲಕ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಈ ನಿಶ್ಚಯವಿಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರೂ ಸಹ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಬಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಅಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹರಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಭಾರತವನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಕಾರ್ಯವಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ಮನುಷ್ಯಯಾರೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀವೂ ಸಹ ಶಿವತಂದೆಯ ಸಹಯೋಗದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮಗೂ ಸಹ ಬಹುಮಾನವೇನು ಸಿಗುತ್ತದೆ? ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಇಂತಹ ತಂದೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದರೂ ನಿಶ್ಚಯಬುದ್ಧಿಯವರಲ್ಲವೆಂದರೆ,

ಮಾಯೆಯು ಒಂದೇ ಸಾರಿಗೆ ನುಂಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತ ಬಾಪಾದಾರವರ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ನಮಸ್ತೆ. ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ಈ ಒಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ, ತಂದೆಗೆ ಸಹಯೋಗಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪವಿತ್ರತೆಯ ಬೆರಳನ್ನು (ಸಹಯೋಗ) ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಮನ್ಮನಾಭವ ಆಗಿರಬೇಕು.

2. ಭಾರತವನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಶರೀರದಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದು, ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಯೂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶಾಂತಿಯ ದಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ಸದಾ ತಂದೆಯ ಸಮಾನರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸಂಪನ್ನ ಸ್ವರೂಪದ ಮೂಲಕ ಸರ್ವರಿಗೆ ವನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹ ಿ ಮೂರ್ತಿ ಭವ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದೇವಿಯರನ್ನು ವರದಾನಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ವರದಾನಿ ಮೂರ್ತಿಯು ಅವರೇ ಆಗುವರು, ಯಾರು ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಮತ್ತು ಸಮೀಪ ಇರುವವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತಂದೆಯ ಸಮಾನರಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸ್ವಯಂನ ಪುರುಷಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ವರದಾನಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ತಂದೆಯು ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರು ಸದಾ ಸಂಪನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಯಾವಾಗ ಸಮಾನ ಅರ್ಥಾತ್ ಸಂಪನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿರುತ್ತೀರಿ, ಆಗ ವರದಾನಿಮೂರ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಸೋಗನ್: ನೆನಪಿನ ತೀವ್ರ ಒಟವನ್ನು ಓಡುತ್ತೀರೆಂದರೆ ತಂದೆಯ ಕೊರಳಿನ ಹಾರ, ವಿಜಯಿರತ್ನ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ.